॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ इतिआदिपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेत्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ कुंतीति ॥ १ ॥ विगुणेप्रजोत्पादनानधिकृते अवरत्वेकनिष्ठात्वे वरार्हायाःकुंत्याअपेक्षया ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ संरंभःअभिमानः ॥ ६ ॥ ममेति इष्टमनिष्टंवावक्ष्यसीतिसंदेहेनत्वांवक्तुंनप्रसहेइत्यर्थः ॥ ७ ॥ मत्वाज्ञात्वा प्रतिपत्स्यतेअंगीकरिष्यति

तद्दृष्ट्वामहदाश्चर्यंविस्मितामुनिसत्तमाः ॥ अधिकांस्मततोवृत्तिमवर्त्तन्पांडवान्प्रति ॥ ७५ ॥ पांडुस्तुपुनरेवैनांपुत्रलोभान्महायशाः ॥ वक्तुमैच्छद्धर्मपत्नीं कुंतीत्वेनमथाब्रवीत् ॥ ७६ ॥ नातश्चतुर्थंप्रसवमापत्स्वपिवदंत्युत ॥ अतःपरंस्वैरिणीस्याद्बंधकीपंचमेभवेत् ॥ ७७ ॥ सत्वंविद्वन्धर्ममिममधिगम्यकथंनुमां॥ अपत्यार्थंसमुत्क्रम्यप्रमादादिवभाषसे ॥ ७८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणिपांडवोत्पत्तौत्रयोविंशत्यधिकशततमोध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायनउवाच कुंतीपुत्रेषुजातेषुधृतराष्ट्रात्मजेषुच ॥ मद्रराजसुतापांडुंरहोवचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ नमेऽस्तित्वयिसंतापोविगुणेऽपिपरंतप ॥ नावरत्वेवरार्हायाःस्थित्वाचानघनित्यदा ॥ २ ॥ गांधार्याश्चैवनृपतेजातंपुत्रशतंतथा ॥ श्रुत्वानमेतथादुःखमभवत्कुरुनंदन ॥ ३ ॥ इदंतुमेमहद्दुःखंतुल्यतायामपुत्रता ॥ दिष्ट्यात्विदानींभर्तुर्मेकुंत्यामप्यस्तिसंततिः ॥ ४ ॥ यदित्वपत्यसंतानंकुंतिराजसुतामयि ॥ कुर्यादनुग्रहोमेस्यात्तवचापिहितंभवेत् ॥ ५ ॥ संरंभोहिसपत्नीत्वाद्वक्तुंकुंतिसुतांप्रति ॥ यदितुत्वंप्रसन्नोमेस्वयमेनांप्रचोदय ॥ ६ ॥ पांडुरुवाच ममाप्येषसदामाद्रिद्वयर्थःपरिवर्त्तते ॥ नतुत्वांप्रसहेवक्तुमिष्टानिष्टविवक्षया ॥ ७ ॥ तवत्विदंमतंमत्वाप्रयतिष्याम्यतःपरं ॥ मन्येध्रुवंमयोक्तासावचनंप्रतिपत्स्यते ॥ ८ ॥ वैशंपायनउवाच ततःकुंतींपुनःपांडुर्विविक्तइदमब्रवीत् ॥ कुलस्यममसंतानंलोकस्यचकुरुप्रियं ॥ ९ ॥ ममचापिंडनाशायपूर्वेषामपिचात्मनः ॥ मत्प्रियार्थंचकल्याणिकुरुकल्याणमुत्तमं ॥ १० ॥ यशसोऽर्थायचैवत्वंकुरुकर्मसुदुष्करं ॥ प्राप्याधिपत्यमिंद्रेणयज्ञैरिष्टंयशोऽर्थिना ॥ ११ ॥ तथामंत्रविदोविप्रास्तपस्तप्त्वासुदुष्करं ॥ गुरूनभ्युपगच्छंतियशसोऽर्थायभाविनि ॥ १२ ॥ तथाराजर्षयःसर्वेब्राह्मणाश्चतपोधनाः ॥ चक्रुरुच्चावचंकर्मयशसोऽर्थायदुष्करं ॥ १३ ॥ सात्वंमाद्रींध्रुवेनैवतारयैनामनिंदिते ॥ अपत्यसंविभागेनपरांकीर्तिमवाप्नुहि ॥ १४ ॥

॥ ८ ॥ संतानंअविच्छेदं लोकस्यप्रियं बलवत्प्रजात्वेननिर्भयत्वं ॥ ९ ॥ ममपूर्वेषांचअपिंडविनाशायपिंडविनाशाभावाय बहुषुपुत्रेषुकस्यचिदपिपुत्रस्यसंततेरविच्छेदसंभवादित्यर्थः कल्याणंपुत्रांतरोत्पादनं ॥ १० ॥ यशसइति कृतकृत्याअपियशोर्थंदेवगुर्वाद्याराधनंकुर्वंतीत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

Digitized by Google